

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.747/2014/7. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Kiss Zoltán ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** helyrajzi szám alatti székhelyű felperesnek - a **(főosztályvezető neve)** által képviselt **alperes neve (címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítési felelősség megállapítása iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2014. június 12. napján kelt 5.P.21.714/2013/11. sorszámu ítélete ellen felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 48.000,- (Negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőség ...-i Munkavédelmi Felügyelősége ... számú határozatával a felperes munkavállalójának, **(személy neve)**-nek a 2007. július 6-án bekövetkezett balesetét munkabalesetnek minősítette.

Az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőség ... számú határozatával az elsőfokú munkavédelmi határozatot érdemben helybenhagyta.

A felperes által a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a **(város neve)**-i Munkaügyi Bíróság 2.M.501/2009/12. számú ítéletével a keresetet elutasította.

A felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán folyamatban volt felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság Mfv.II.10.943/2010/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta. Megállapította, a felperes állításával szemben a hatóság a közigazgatási eljárás során a döntése meghozatalához szükséges mértékben a tényállást feltárta és annak alapján helytálló jogkövetkeztetésre jutott. Kiemelte, hogy az elsőfokú közigazgatási hatóság megkereste a munkavállaló háziorvosát, akinek közlése szerint a balesetet szenvedett munkavállaló korábban gerincbetegség miatt kezelés alatt nem állt. A szakrendelés ugyanakkor nála a baleset után porckorong kiboltosulást, idegbecsípődést igazolt, amely miatt 2007. szeptember 19-én gerincműtétére került sor. Mivel a kórház idegsebész főorvosa a baleset és a műtét közötti okozati összefüggést szakvéleményében nem zárta ki, a baleset a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. tv. (Mvt.) 87. § I/A. pontja, valamint 87. § (3) bekezdése szerint munkabalesetnek minősül.

A balesetben sérült munkavállaló pert indított a felperessel szemben a munkabalesetből eredő kárának megtérítése iránt. Az eljárás jelenleg folyamatban van.

A felperes keresetében a Ptk. 349. §-ára hivatkozással annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogelődje közigazgatási jogkörében eljárva jogszabálysértő, megalapozatlan döntésével - összecszerűen meg nem állapítható - kárt okozott. Állította, a bekövetkezett baleset nem minősül munkabalesetnek. Jogvédte érdekét abban jelölte meg, hogy a munkavállaló ellene kártérítési pert indított, amelyben pernyertessége jelen eljárás kimenetelétől függ.

Az alperes jogelődjének érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, eljárása és az alapján meghozott határozata a jogszabályoknak megfelelt, amit a Legfelsőbb Bíróság ítélete is igazol, így eljárásának, döntésének jogellenessége sem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. A Ptk. 349. § (1) bekezdésére, valamint a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 43. számú állásfoglalására hivatkozással kifejtette, az államigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatára külön jogszabályok értelmében nyitvaálló bírósági út igénybevételének a rendes jogorvoslatok körébe való besorolása nagymértékben elhúzná az eljárást. Ilyen álláspont mellett az államigazgatási határozatnak a bíróság általi sikertelen felülvizsgálata után helye lehetne kártérítés iránti pernek, ez azonban jogpolitikai szempontból helytelen, mert az államigazgatási per sem vezethet más eredményre, mint a kártérítési per. Ha tehát jogszabály az államigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát is lehetővé teszi, a károsult - választása szerint - pert indíthat vagy a határozat hatályon kívül helyezése, vagy kártérítés iránt. Ha azonban államigazgatási pert indított és abban pervesztes lett, ugyanazon az alapon kártérítés iránt keresettel már sikeresen nem élhet. Jelen esetben a felperes a sikertelenül végződött államigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti pert követően kezdeményezett kártérítési pert, ezért keresetét elutasította.

Indokolatlannak tartotta a per tárgyalásának felfüggesztésére irányuló indítványt is arra hivatkozással, hogy az legfeljebb a munkaügyi bíróság előtt folyamatban lévő kártérítési perre lehet kihatással.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a keresetnek megfelelő döntés meghozatala érdekében. Továbbra is fenntartotta az elsőfokú eljárásban kifejtett jogi érveit.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében elsősorban eljárásjogi kifogást terjesztett elő azzal, hogy részletes indokolás hiányában a fellebbezés hivatalbóli elutasítása lett volna indokolt. Érdemben - tartalma szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az alperes által előterjesztett eljárásjogi kifogás kapcsán az ítélőtábla álláspontja a következő: Kétségtelen, hogy a felperes írásban nem adta részletes indokát fellebbezésének, azonban - a kialakult bírói gyakorlat szerint - ennek elmaradása önmagában nem eredményezheti a fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasítását. A fellebbezés részletes indokainak elmaradása csupán azzal a következménnyel jár, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban már előadottak figyelembevételével bírálja felül az elsőfokú ítéletet (BH1987. 169. és BH1987. 45. számú eseti döntések).

A felperes keresetében közigazgatási jogkörben okozott kártérítési kötelezettség fennálltának

megállapítását kérte. Keresete pozitív megállapítási keresetnek minősül.

A Pp. 123. §-a szerint a számadás megállapításán kívüli egyéb megállapításra irányuló kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

A jogszabályból következően a megállapítási kereset indításának két együttes feltétele van: az alperessel szembeni jogvédelem szükségessége, valamint a teljesítés követelhetőségének kizártsága. A kialakult bírói gyakorlat szerint nem indítható megállapításra irányuló kereset, ha a jogvédelem szükségessége nem az alperessel, hanem perben nem álló harmadik személlyel szemben áll fenn (eBDT2000. 323., BH1985. 252. számú eseti döntések).

Jelen esetben a felperes által kért megállapítás célja az, hogy a munkavállalója részéről ellene indított kártérítési perben a kereset elutasításra kerüljön jogalap hiányában. A keresettel elérni kívánt megállapításhoz tehát a felperesnek nem az alperessel, hanem munkavállalójával szemben fennálló jogainak megóvása végett fűződik érdeke. A Pp. 123. §-a viszont kifejezetten a perben félként részt vevő alperessel szembeni jogok megvédése érdekében teszi lehetővé a megállapítási kereset indítását, az alperes ugyanakkor a jogvédelmet igénylő perben érdektelen személy. Ezzel pedig a megállapítási kereset indításának konjunktív feltételei a perbeli esetben hiányosak, melyre tekintettel a kereset elutasításának van helye.

Megjegyzi az ítéletábra, a kereset egyebekben is alaptalan az alábbi okok miatt:

A közigazgatási eljárás során a baleset körülményei feltárásra kerültek, azokat a bíróság jogerős ítéletével értékelte. A bíróságnak az igény jogerősen elbírált voltát hivatalból kell figyelembe vennie (EBH2005. 1376. számú döntés). A Pp. 229. § (1) bekezdése rögzíti az anyagi jogerő szabályát. Eszerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapról származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék. Az anyagi jogerő az ítélet minden elemére kiterjed.

A jogerős ítélet anyagi jogereje azt jelenti, hogy a bíróságok a keresettel érvényesített jogot véglegesen elbírálták, ezért az ítéletben foglaltakat a felek többé vitássá nem tehetik. A per érdemében hozott döntés azon túl, hogy a felekre végleg irányadó, minden más, később eljáró szervet is köt (eBDT2009. 1949. számú döntés), így a kártérítési per bírósága sem állapíthatja meg a döntés jogellenességét, annak érvrendszerét újólapon nem vizsgálhatja. A kártérítési per nem lehet újabb fórum a felek számára ahhoz, hogy a korábbi jogvitájukban elfoglalt, ám a bíróság által - jogerősen - tévesnek ítélt álláspontjuk elfogadásra kerüljön, és az újabb, a kártérítési követelés tárgyában születő döntés alapjául szolgáljon.

A munkaügyi ügyben eljáró bíróság jogerősen döntött a felperesnél történt baleset minősítéséről, ez ellen a felperes rendkívüli perorvoslással is élt. Ezt utóbb jelen kártérítési perben vizsgálni vagy a felperes keresetében foglaltak alapján felülbírálni már nem lehet, következésképpen a jogerős ítéletben foglaltakat kell irányadónak tekinteni a per során, így azt sem lehet megállapítani, hogy az alperes közigazgatási eljárása nem volt a jogszabályoknak megfelelő, a tényállást nem derítette fel, továbbá, hogy a bekövetkezett baleset nem minősül munkabalesetnek.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben a Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK.43. számú állásfoglalására, mely egyértelműen atekintetben, hogy mivel a jogszabály az államigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát is lehetővé teszi, a károsult - választása szerint - pert indíthat vagy a határozat hatályon kívül helyezése, vagy kártérítés iránt. Ha azonban államigazgatási pert indított, és abban pervesztes lett, ugyanazon az alapon kártérítés iránt már nem indíthat sikeresen újabb pert.

Ha utóbb felmerülnének olyan adatok, bizonyítékok, mely esetleg alátámasztanák a felperes érvelését, úgy azok a korábban folyamatban volt perben - egyéb feltételek fennállta esetén -

perújítási okként szolgálhatnának.

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése szerint köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére.

A pernyertes alperes képviselőjében főosztályvezető járt el, ezért a Pp. 75. § (2) és (3) bekezdése figyelembe vételével részére az ítéltábla perköltséget nem állapított meg.

S z e g e d, 2015. év március hó 27. napján.

Dr. Kiss Gabriella s.k. . Bánfalvi-Bottyán Csilla s.k.. Bálint Attila s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró